

Nierówności płciowe, rasowe czy etniczne znajdują się w centrum debaty publicznej w wielu krajach. Obecność dużych nierówności jest często oznaką źle funkcjonującego społeczeństwa. Nagłówki gazet donoszą o tzw. szklanym suficie, a mianowicie że kobiety zarabiają mniej niż mężczyźni, nieraz za te same kwalifikacje czy rodzaj pracy. Takie nierówności koncentrują się zwykle na rynku pracy, a w zasadzie głównie na różnicach w płacach.

Z drugiej strony, dobrobyt społeczny i postęp są coraz częściej mierzone jako zjawiska wielowymiarowe. Ekonomiści, w szczególności Noblista Amartya Sen wzywali przez dziesięciolecia by wychodzić poza PKB per capita w mierzeniu dobrobytu społeczeństwa. Rządy i organizacje międzynarodowe zdają się podążać w tym kierunku w ostatnich latach. W krajach takich jak Francja, Niemcy, Włochy, Japonia, Korea, Wielka Brytania podjęto liczne inicjatywy na szczeblu rządowym by wyjść poza PKB w mierzeniu postępu społeczno-ekonomicznego. Organizacje międzynarodowe, takie jak OECD, UNDP konstruuja własne wskaźniki dobrobytu i zestawiają je z PKB per capita np.: Better Life Index OECD.

Uznając, że dochody nie są wszystkim co ma dla ludzi znaczenie, w niniejszym projekcie analizujemy nierówności w wielu wymiarach dobrobytu. W szczególności, analizujemy różnice w dochodach i zdrowiu między kobietami i mężczyznami, łącząc je również z wykonywanym typem zawodu. W tym celu rozwijamy teorię pomiaru i narzędzia do estymacji. Interesuje nas czy nierówności zmniejszają się czy zwiększają gdy wziąć pod uwagę więcej wymiarów dobrobytu. Należy przy tym pamiętać, że różne grupy mogą te wymiary różnie cenić i między sobą wymieniać.

Wyniki projektu będą informować o nierównościach w dobrobycie między wybranymi grupami. Ma to znaczenie dla decydentów w rozwiązywaniu problemów przed którymi stoją a mianowicie wyboru polityk, które odnoszą się do wielu dóbr i usług jednocześnie.